

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 29. Antonii Riparii vita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

CAPUT
XXVIII.
De Gaspare
Oforio me-
morabilia.

*Ejus religio-
sa virtutes.*

*Afflictiōis
corporis stu-
dium.*

Fervor.

*Zelus ani-
marum.*

GASPARE Oforio Valderavanus, quatuor vota ritè professus, nobili sanguine Villavegæ in Castella veteri natus, admodum juvenis Societatem iniiit. Religiosarum virtutum amans, castitatem planè Angelicam coluit. Rebus in arduis obedire assuetus, id assequutus est, ut usque ad mortem obediens fieret. Etiam dum Collegiorum Rectorem ageret, gossipinâ veste prodibat in publicum. Diu usus est galero malè interpolato, & supremâ parte alutâ contexto. Vilia quæque munia obire, inter primas delicias reponebat. Brevem somnum, nunquam nisi supra stratum ex cannis contextum, aut corium Sole duratum, capiebat. Cervicali lapideo etiam æger uti repertus est. Flagellis cuspidatis sæpè in corpusculum usque ad sanguinis profusionem sæviebat. Multoties inter arduos vitæ Apostolicæ labores cilicinam vestem induebat. In pervigiliis Beatæ Virginis, pane & aquâ contentus, ab cæteris obsoniis abstinebat. Ex quotidiana cum Deo familiaritate flammam concipiebat, quas in publicis privatisque colloquiis, magno fervore & animarum utilitate, spargebat; adeo ut aliquando vir gravis Dominicani Ordinis, auditâ ejus concione, ob fervidum dicendi modum, cum altâ voce Apostolum appellârit. Sanctitatis famam apud omnes collegerat, inde natam, quòd sui non negligens, omnium salutem intensissimè procuraret. Riocæ Rectoris officio fungens, factâ ad vallem fertilem excursione, plures mortales Baptismi, & aliorum Sacramentorum collatione, magno labore, ex dæmonis unguibus eripuit. Primus ipse Chaquensem provinciam ante aliquot annos tentavit, & iterum iterumque eam aggressus, non desistit, donec tertio conatu, illustri mortis palmam adipisceretur. Novum idioma, pro subigenda Christi imperio Tobarum natione, didicit. Tonocoranâ linguâ, quantum sufficiebat ad instruendam gentem, utebatur. Quisquam perealluit. Ocloïarum sermonem ad lexicon redegit. Quamvis de nulla re ardentius cum familiaribus ageret, quàm de procuranda animarum salute; tamen ubi sermo incidebat de ad-eunda Chaquensi provincia, totus igneus erat, & quandoque, quasi sui impos, ex abrupto coram Sociis subinde subiliens, in has voces prorumperebat. *Sic sic, inquebat, Chaquenses mei telis aliquando me impetent, sic clavâ percutient, sic membra dis-cerpent.* Inter quas voces, & patricidarum imitamenta, gloriosæ palmæ adipiscendæ velut certus, cælestibus liquefcens deliciis, Cælum vertice ferire sibi videbatur. His desideriis incensus ex Hispania venit, hæc vota per tot annos variis in muniis fovit, donec ætatis quadragesimo-primo, Religionis vigesimo-septimo, optatis potiretur.

CAPUT
XXIX.
Antonii Ri-
parii vita.

Innocentia.

Pietas.

*Erga Dicum
Xaverium
affectus.*

ANTONIUM verò Riparium Casalmuranum in Cremonensi agro non igno-bile oppidum feliciter genuit. A piis & honestis parentibus liberaliter edu-catus, suorum popularium amores ideò promeritus est, quòd nullus aliquando re-pertus sit, qui vel minimam noxam in eo annotarit. Nusquam eo præsentem co-ætantæ ausi sunt procax salaxque verbum effutire. In Societatem receptus, tantam adeptus est innocentis animi famam, ut passim de eo, quòd olim de Divo Bona-venturâ, dictarent, nempe talem videri, qualis esset, si Adam in eo non peccasset. Tyrociniò religiosè expleto, humaniores litteras partim Mediolani, partim Savo-næ quadriennio docuit, discipulorum quàm plurimos Religiosis ordinibus adscri-psit. Mediolani sacrarum litterarum studio vacans, subministrum egit. Ad Cor-ficam insulam ideò mitti cupiebat, quòd plerosque Socios ab hac insulâ insalubri-tas aëris absterret. Paraquariam Provinciam adeptus, quâvis datâ occasione, Martyrii desiderium expromebat: eò omnia religiosæ vitæ momenta, Corporis afflictationes, & Divorum Tutelarum suffragia, referebat. Animæ suæ curato-ribus affirmare solebat, nihil se frustra ab amantissimo Magnæ Virginis sponso ali-quando flagitasse; pronumque est credere, tanti Patroni meritis gloriosæ mortis occasionem eum impetrasse: certè propalabat, Divo Josepho adnitente, Chaquen-sem provinciam cælitus sibi fuisse asertam. Marcello Mastrillo, ad Orientem navigaturo, ideò charus in Europa fuit, quòd Franciscum Xaverium singulari affectu coleret. In navigatione Indica ejusdem Divi lipsanthea in mare immerfa, ma-gno vectorum stupore, periculofam tempestatem sedasse credita est, in cujus

beneficiis

beneficii memoriam voto concepto, benefici Divi pervigilium sacrâ inediâ deinceps celebravit. Sextis feriis recurrentibus, Christi patientis memor, pane & aquâ contentus, ab cæteris cibis constanter abstinuit. Quoties Chaquentem provinciam nominari audiebat, aut labores pro animarum salute exanthlandos animo revolvebat, mens ejus insolitis deliciis perfundebatur, quas dissimulare impotens, in familiari congressu, magnâ verborum sinceritate, Sociis explicabat. Osorio & Ripario interfectis, multi Socii eandem provinciam ambierunt, tum demum per viam futuram, cùm cælum aspiraverit.

SALTENSE Collegium Rectorem suum Joannem Cerecedam luxit, Apostolicis excursionibus, Asceticis institutis, Religiosis virtutibus, Tyronum diuturno magisterio, & morum innocentia, in primis commendandum. Mortui pedes venerabundi cives osculati, ejus reculas, tanquàm viri Sancti, ab nostris enixè postulavère. Sed longè adhuc majori Sanctitatis famâ ibidem elatus est Gonsalvius Juste, rerum externarum adjutor, ab Nierembergio inter illustres Societatis heroës jure meritissimo relatus. Olim è Gallecia, patria sua, in Americam navigans, per plures deinceps annos in Chilensi regno pro Rege Catholico militavit, nihil militis habens præter arma & generositate; cætera Religioso viro persimilis. Quantum per militiæ leges licebat, sacris mysteriis, religiosis colloquiis, & concionibus aderat. Quadragesimo circiter ætatis anno è militia Regia in Societatem nostram transcriptus, religiosæ vitæ periodos omnes per viginti circiter annos constantissimè percurrit. Veste & calceis ad sui despicientiam utebatur vilissimis, maleque fartis. Nec mensam, nec cubile, nec sedile unquam habuit. Super obvia ligna sub dio, aut alibi, levissimum somnum carpebat. Nusquam adduci potuit, ut Sociis in triclinio assideret. Amotis mensis, ciborum reliquiis stans, tanquàm vilissimum mancipium, vescabatur. Ruri degens, quamvis corpus diuturnâ fessione fatigaret, præter panem & poma nihil edebat. Sed quod panè fidem excedit, per octodecim continuos annos ab omni potu in mensa & extra mensam abstinuit, ad o constanti proposito, ut ne guttam quidem aquæ, ardente maximè in regione calidissima Sole, nec sanus, nec æger admiserit. Ne jusculum quidem forbebat, contentus melonum aliorumve pomorum cortices, aut alias amotarum mensarum quitquilias, rodere. In castigando corpore vehementissimus fuit. Ingenti ulceri, ad formam carcinomatis subinde in latere renascenti, non aliud remedium adhibebat, quàm candentis ferri, aut ferventis tegulæ, admotionem. Cùm verò per id ulcerus costa putredine corrupta eminentis perniciem minaretur, quasi nihil hæc pars corporis ad se pertineret, ferro rescindi inexperti mancipii manu jussit; perfecissetque inceptam carnificinam, ni fortuito unus è nostris superveniens, certum vitæ periculum avertisset. Quidquid ab exercitiis manualibus nanciscebatur otii, exorando Deo, aut piorum librorum lectioni, flexis genibus, tribuebat. Aliquando cælestis gloriæ species ei objecta est cum indicibili animi gaudio, inde orto, quòd interim vocem audierit, afferentem eum eâ gloriâ aternum potiturum. Conscientiarum suarum curatori triduo ante mortem sanctè affirmavit, per multos dies visibili specie Christum, ejusque matrem, corporeis oculis coram spectasse. Nec hæc ostenta abludebant ab ejus vita, castitate, animi demissione, charitate, & cæteris virtutibus ornatissima: adeò ut hæc provincia inter præcipua sua decora Gonsalvium nostrum numeret. Ex Saltensi urbe solito fructu excursum est. Cucuifensis urbs, ab Emissariis Sociis exulta, honorariis litteris Provinciali gratias agens, oblatâ grandi pecuniâ, foundationem Collegii enixè postulavit: sed in præsentiarum abundè urbi, non admodum populosæ, consultum iri visum est, si temporariis excursionibus adjuvaretur.

INTERIM Paranenses Urvaicensesque Socii, partim reconduendis oppidis, partim explorandis latronum consiliis, operam dabant. Et quia parum fidebant Neophytis, plerumque vanis metibus obnoxii, aut non satis constantibus, Didacus Alfarus sic curas partitus est, ut bini Socii trans Urvaicam mutatis vicibus delati, num quid hostile appareret, explorarent; & si quos errabundos Indos per campos

Vu

& sylvas

CAPUT

XXX.

Joannis Cerecedæ & Gonsalvii Juste virtutes.

Gonsalvii Juste patria.

Militia.

Abstinencia.

Gonsalvius per octodecim annos ab omni potu abstinet.

Corpus afflicta.

Cælestis favores recipit.

Cucuifensu urbi Societas sedem petit.

Non impetrat.

CAPUT

XXXI.

Didacus Alfarus ab Malmucis mactatur.

Socii exploratores.